

fare for ødelæggelse eller væsentlig forringelse af en beskyttet naturtype eller for forstyrrelser, der indebærer betydelige konsekvenser for de arter, området er udpeget for. Bestemmelsen er nødvendig for at kunne varetage de hensyn, som skal varetages med afgørelser efter §§ 19 - 21.

Til § 64

Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende lovs § 40 a og sikrer, at adgangen til at efterprøve afgørelser ved domstolene forældes efter et halvt år.

Til Kapitel 10

Straf og konfiskation

Bestemmelserne i dette kapitel erstatter den gældende lovs §§ 43 og 44.

Til § 65

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 43 om straf.

Det anses således stadig for nødvendigt for at sikre opfyldelsen af lovens formål og efterlevelse af de enkelte bestemmelser, at overtrædelser kan sanktioneres med straf.

I forhold til de gældende bestemmelser er der tilføjet bestemmelser om straf for afgørelser efter kapitel 4 om beskyttelse af skovnaturtyper mv.

Som noget nyt er der desuden tilføjet bestemmelser om, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år under skærpede omstændigheder. Da der med forslaget indarbejdes regler om beskyttelse af naturtyper og arter, bør strafferammen omfatte fængsel, svarende til anden lignende lovgivning, som har til hensigt at beskytte natur eller miljø, fx jagt- og vildtforvaltningsloven, miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven.

Hertil kommer, at loven gennemfører fællesskabsret. Efter EF-traktaten er det et krav, at medlemsstaterne om nødvendigt for at håndhæve fællesskabsretten skal vedtage sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Det skønnes således ikke at have tilstrækkelig afskrækkende virkning, hvis der selv ved alvorlige overtrædelser kun kan straffes med bøde.

Skærpede omstændigheder foreligger, når overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt, og når den desuden enten har voldt skade på de interesser, loven tilsigter at beskytte, eller den pågældende har opnået eller tilsigtet personlig vinding for sig selv eller andre. Bestemmelsen vil især kunne få betydning ved bevidst ulovlig adfærd, som har betydet alvorlig beskadigelse eller alvorlig risiko for beskadigelse af be-

skyttede levesteder eller naturtyper eller af anden værdifuld natur. Den kan endvidere få betydning ved bevidst grov eller gentagen svindel med tilskudsmidler.

Forældelsesfristen på 5 år i den gældende lovs § 43, stk. 3, (forslagets 63, stk. 4,) er en fravigelse fra den almindelige regel i straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, om 2 års forældelsesfrist. Den særlige forældelsesfrist blev indført i skovloven i 1967 i forbindelse med forskellige ændringer af både straffelovens og speciallovgivningens regler om forældelse mm. Begrundelsen for den er, at mange overtrædelser af skovloven først kommer til skovlovsmyndighedernes kendskab mere end 2 år efter, at de er begået. Forældelsesfristen på 5 år gælder også for strafansvar for overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af loven.

5 års fristen gælder for samtlige de overtrædelser, der er beskrevet i stk. 1 og 3.

I visse tilfælde kan der blive tale om konfiskation efter straffelovens §§ 75 - 77 a.

Til § 66

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 44, men indebærer ingen realitetsændringer.

Til Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Til § 67

Det forventes, at loven kan træde i kraft den 1. oktober 2004.

I medfør af denne bestemmelse ophæves den gældende skovlov. Endvidere ophæves de bestemmelser i lensafsløsningsloven, der ikke længere er aktuelle som følge af forslaget om, at de relevante dele af denne lov overføres til skovloven.

Til § 68

Ad nr. 1), 3) og 4)

Det foreslås med denne bestemmelse, at regionplanlægningen, kommuneplaner og lokalplaner ikke må stride mod en Natura 2000-skovplan. Det svarer i princippet til det gældende rammesystem, hvor regionplanlægningen ikke må stride mod landsplandirektiver, og kommuneplaner og lokalplaner ikke må stride mod landsplandirektiver og regionplanlægningen.

Det er et retligt spørgsmål, om en region-, kommune- eller lokalplan er i strid med Natura 2000-skovplanen. Det kan fx være et spørgsmål, om et areal ved planen udlægges til en anvendelse, som er i strid med bestemmelser i Natura 2000-skovplanen. Sådanne retlige spørgsmål kan påklages til Naturklagenævnet.